

การปฏิบัติตนในสภาวะฝุ่นละออง PM 2.5 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

วรัทม์ พิมพ์คต, ชันทอง ใจดี, บุญวัฒน์ สว่างวงศ์*

สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

*ผู้ประสานงานหลัก

Email: boonwat.sa@ssru.ac.th*

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้และการปฏิบัติตนในสภาวะฝุ่นละออง PM 2.5 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีเกี่ยวกับปัญหาในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 2) เปรียบเทียบการ ปฏิบัติตนในสภาวะฝุ่นละออง PM 2.5 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีเกี่ยวกับปัญหาในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยเฉพาะกลุ่มคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 323 คน มาจากการ ใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากรคือ สูตรของ W.G Cochran ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ One Way ANOVA พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการรับรู้สภาวะฝุ่นละออง PM 2.5 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.32$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ฝุ่นละออง PM 2.5 มีผลกระทบต่อระบบ ทางเดินหายใจมากที่สุด ($\bar{X}=4.64$) รองลงมาฝุ่นละออง PM 2.5 ทำให้เกิดอาการระคายเคืองจมูก แสบจมูก ไอ มีเสมหะ การเผาไหม้และไฟฟ้าทำให้เกิดฝุ่น PM 2.5 ($\bar{X}=4.48$) และควันรถยนต์ ส่งผลให้เกิดฝุ่นละออง ($\bar{X}=4.48$) ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตน ในสภาวะฝุ่นละออง PM 2.5 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา แตกต่างกันมีการปฏิบัติตน ในสภาวะฝุ่นละออง PM 2.5 ไม่แตกต่างกันและนักศึกษาที่มีระดับการรับรู้สภาวะฝุ่นละออง PM 2.5 แตกต่างกันมีการปฏิบัติตน ในสภาวะฝุ่นละออง PM 2.5 แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การรับรู้, การปฏิบัติตน, สภาวะฝุ่นละออง PM 2.5

Undergraduate students' Behavior under PM 2.5 Dust Environment in Dusit, Bangkok

Warat Pimkot, Khantong Jaidee, Boonwat Sawangwong*

Police Administration Faculty of Humanities and Social Sciences Suan Sunandha Rajabhat University

*corresponding author

Email: boonwat.sa@ssru.ac.th*

Abstract

This research aimed to: 1) study the perceptions and behaviors of undergraduate students living under PM 2.5 dust conditions of Dusit District, Bangkok; and 2) to compare these behaviors among students classified by personal factors. 323 undergraduate students were identified using W.G Cochran's quantitative research method. The samples were obtained via simple random sampling and accidental sampling. The research tools were questionnaires. The statistics used for data analysis were content analysis, percentage, frequencies, mean, Standard deviation, One Way ANOVA, and Correlation. The sample group had the highest level of awareness of PM 2.5 particulate matter ($\bar{X} = 4.32$), when considered individually, it was found that PM 2.5 dust had the greatest impact on the respiratory system ($\bar{X} = 4.64$). Subsequently, PM 2.5 dust causes nasal irritation, stinging, coughing, phlegm, burning and forest fires resulting in PM 2.5 dust ($\bar{X} = 4.48$) and automobile smoke resulting in dust ($\bar{X} = 4.48$) Moreover, it was found that the samples with different gender, age, educational level showed no different behavior under PM 2.5 dust environment. However, students with different levels of perceptions towards PM 2.5 had a statistically significant difference in their behavior in PM 2.5.

Keywords: Perception, student behaviours, PM 2.5

บทนำ

ในปัจจุบันประเทศไทยมีปัญหาด้านมลพิษเป็นปัญหาที่มีความสำคัญและทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกปี สืบเนื่องมาจากวิถีการดำรงชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปและการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ต้องเพิ่มการผลิตเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนทำให้ต้องมีการเร่งใช้พลังงาน และทรัพยากรเพิ่มมากขึ้นทั้งในด้านของ อุตสาหกรรมการคมนาคม การก่อสร้างและไฟฟ้า เป็นต้น ซึ่งได้ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติ เสื่อมโทรมและร่อยหรอลง ในขณะเดียวกัน ก็ส่งผลให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น อาทิ มลพิษทางน้ำ พืชทางอากาศ เป็นต้น ซึ่งมลพิษทางอากาศที่เป็นปัญหาสำคัญในปัจจุบัน ได้แก่ ฝุ่นละออง หมอกควันสาร การรวมตัว ของก๊าซอื่น ๆ ในบรรยากาศ โดยเฉพาะ ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO₂) และออกไซด์ของ ไนโตรเจน (NO_x) รวมทั้ง สารพิษอื่น ๆ ที่ล้วน เป็นอันตราย ต่อร่างกายมนุษย์ เช่น สารปรอท (Hg), แคดเมียม (Cd), อาร์เซนิก (As) หรือ โพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน (PAHs) แหล่งกำเนิดโดยตรง ได้แก่การเผาในที่โล่ง การคมนาคมขนส่ง การผลิตไฟฟ้า อุตสาหกรรมการผลิต (Daikin Thailand,2563) PM 2.5 คือ ฝุ่นละออง ขนาดเล็กไม่เกิน 2.5 ไมครอน เทียบได้ว่า มีขนาดประมาณ 1 ใน 25 ส่วนของ เส้นผ่านศูนย์กลางเส้นผมมนุษย์ เล็กจนขนจมูก ของมนุษย์ที่ทำหน้าที่กรองฝุ่น นั้น ไม่สามารถ กรองได้ จึงแพร่กระจาย เข้าสู่ ทางเดินหายใจ กระแสเลือดและแทรกซึมสู่การทำงานของอวัยวะต่างๆ ในร่างกายได้ ซึ่งเพิ่มความเสี่ยงเป็นโรคระบบทางเดินหายใจ แบบเรื้อรัง และมะเร็งได้ตัวฝุ่นเป็นพาหะ นำสารอื่น เข้ามาด้วย เช่น แคดเมียม ปรอท โลหะหนัก และสารก่อมะเร็งจำนวนมาก โทษ ของฝุ่นละออง PM 2.5 ที่ส่งผลกระทบต่อ ร่างกายของเรา มีดังนี้ คือ แสบ

ตา ตาแดง ผิวน้ำอักเสบ ผื่นภูมิแพ้ผิวน้ำ สมอ มี การพัฒนาช้า สมาธิสั้น มีไข้ ตัวร้อน แสบจมูก มีน้ำมูก ไอ จาม ปวดอกเสบ หัวใจขาดเลือด ทำให้เป็นมะเร็งปอด เป็นต้น (โรงพยาบาลศรีนครินทร์ 2563) วันที่ 31 มกราคม 2562 ผลการติดตามตรวจสอบ คุณภาพอากาศ ในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร และปริมณฑลโดยกรมควบคุมมลพิษร่วมกับ กรุงเทพมหานครจำนวน 73 สถานีพบว่าพื้นที่ กรุงเทพมหานครที่ประสบ ปัญหาฝุ่นละออง PM 2.5 ที่มี ปริมาณมากที่สุด คือ ถนนกาญจนาภิเษก เขตบางขุนเทียน กรุงเทพฯ วัดค่า PM 2.5 ได้ สูงถึง 95 ไมโคร กรัมต่อลูกบาศก์เมตร โดยกรมควบคุม มลพิษได้กล่าวว่า ถ้าปริมาณของ ฝุ่นละออง PM 2.5 มีมากกว่า 90 ไมโครกรัมต่อ ลูกบาศก์เมตร จะมีผลกระทบต่อสุขภาพ (กรมควบคุมมลพิษ, 2562) สาเหตุ PM 2.5 เกิด จากอะไร เช่น การเผาไหม้ของรถยนต์ แหล่งกำเนิดสำคัญ คือ การจราจร โรงงาน อุตสาหกรรมการเผาไหม้ขยะ สารที่มี คาร์บอนเป็นองค์ประกอบ โดยในเขตพื้นที่อุตสาหกรรม กรุงเทพมหานครนั้นเมืมหาวิทยาลัยอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจการรับรู้ และการปฏิบัติตน ในสภาวะฝุ่นละออง PM 2.5 ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีเกี่ยวกับปัญหาใน เขตอุตสาหกรรม กรุงเทพมหานคร และนำเสนอแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนการรับรู้ และการตระหนักของนักศึกษาในการป้องกันและแก้ไขมลพิษทางอากาศ จากฝุ่นละออง PM 2.5 ว่า นักศึกษาในปัจจุบันให้ความสำคัญเกี่ยวกับสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอย่างไรสาเหตุที่เลือก นักศึกษา เพราะว่าเป็นนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่ง ที่ทำให้เกิดการใช้ทรัพยากร ทำให้เกิดปัญหา มลพิษ เพราะนักศึกษา ใช้รถเอง พ่อแม่มาส่ง ทำให้รับรู้เกี่ยวกับเรื่องฝุ่นเป็นอย่างดีจึงเลือก ศึกษา เสนอแนวทาง ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เพื่อให้ เกิดการลดสาเหตุการเกิดฝุ่น PM 2.5 น้อยลง

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติตนในสภาวะ ฝุ่นละออง PM 2.5 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีเกี่ยวกับปัญหาในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติตนในสภาวะ ฝุ่นละออง PM 2.5 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีเกี่ยวกับปัญหา ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา วิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการเชิงสำรวจ (Survey Research Method) ซึ่งใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูลโดย กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบ สอบถามด้วยตัวเอง (Self – Administration) โดยมีรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- 1) ศึกษาค้นคว้าเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาจากหนังสือ บทความ วิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ
- 2) ศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จากประชากรทั้งหมด ผู้วิจัยได้กำหนด กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ โดยเฉพาะกลุ่ม คือนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพมหานคร จำนวน 323 คน มาจากการใช้สูตรการคำนวณขนาดประชากร

วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) โดยใช้การสุ่มตัวอย่าง แบบความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Simple Random Sampling)

ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งกลุ่มมหาวิทยาลัยในเขตดุสิตได้ 11 มหาวิทยาลัย จากนั้นจึงใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายจับสลากเลือกตัวแทนมา 3 มหาวิทยาลัยได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นแบบให้ผู้ตอบกรอกแบบสอบถามด้วยตัวเอง (Self-Administration) โดยสร้าง แบบสอบถามขึ้นจากการตรวจสอบเอกสาร ทฤษฎีของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและปรับปรุง จากแบบสอบถามอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ตามความเหมาะสม เพื่อรวบรวมข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 3 ตอน ดังนี้

- 1) ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัย ส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ ระดับชั้นศึกษา ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตดุสิต
- 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร โดยเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะมาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale) จำนวนตั้งแต่ 1 ถึง 5 ตัวเลือก และเลือกคำตอบได้เพียงข้อเดียว ตามลำดับ
- 3) แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในสภาวะ ปัญหาฝุ่น PM 2.5 โดยเป็น แบบสอบถามที่มีลักษณะมาตรา ส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยใช้ ระดับการวัดข้อมูลประเภท อันตรภาคชั้น มี 5 ระดับ จำนวนตั้งแต่ 1 ถึง 5

ตัวเลือก และ เลือกคำตอบได้เพียงข้อเดียวตามลำดับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) หาค่าความตรง (Validity ของแบบสอบถาม โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability of Test) โดยใช้วิธีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

3) ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4) สถิติเชิงอนุมาน การเปรียบเทียบ การปฏิบัติตนในภาวะปัญหาฝุ่น PM 2.5 จำแนกตามตัวแปร 2 กลุ่มใช้สถิติ t-Test การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนในภาวะปัญหาฝุ่น PM 2.5 จำแนกตามตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้สถิติ t-Test การวิเคราะห์ ความแปรปรวน (Analysis of Variance: ANOVA)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องการรับรู้และการปฏิบัติตนในสภาวะฝุ่นละออง PM_{2.5} ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีเกี่ยวกับปัญหาในเขตอุตสาหกรรม กรุงเทพมหานคร มีกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย จำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.87 ของทั้งหมด รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ

33.13 ของทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างช่วงอายุตั้งแต่ 22-26 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.90 ของทั้งหมด รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ช่วงอายุตั้งแต่ 18-21 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.60 ของทั้งหมด ระดับชั้นปี พบว่ากลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาชั้นปี 4 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.80 ของทั้งหมด รองลงมา เป็นกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 16.10 ของทั้งหมด

โดยผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

1. การรับรู้และการปฏิบัติตนใน สภาวะฝุ่นละออง PM 2.5 ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ในเขตอุตสาหกรรม กรุงเทพมหานคร

1.1 รับรู้สภาวะฝุ่นละออง P.M. 2.5 อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.32 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ฝุ่นละออง P.M. 2.5 มีผลกระทบต่อระบบ ทางเดินหายใจ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.64 รองลงมา ฝุ่นละออง P.M. 2.5 ทำให้ เกิดอาการระคายเคือง จมูก แสบจมูก ไอ มีเสมหะ คิดเป็น ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.59 การเผาไหม้ และไฟฟ้าทำให้เกิดฝุ่น P.M. 2.5 และควันรถยนต์ ส่งผลให้เกิดฝุ่นละออง มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.48 ตามลำดับ

1.2 กลุ่มตัวอย่างการปฏิบัติตนในสภาวะ ฝุ่นละออง P.M.2.5 อยู่ในระดับมาก คิดเป็น ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.09 โดยเมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการสวมหน้ากากอนามัย ในขณะที่ อยู่ที่กลางแจ้งมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ 4.42 รองลงมาเคยมักจะเปลี่ยน หน้ากากอนามัยเป็นประจำทุกวันและมัก หลีกเลี่ยงบริเวณที่มีฝุ่นละอองควันพิษ เป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.34 และ 4.26 ตามลำดับ

2. เปรียบเทียบการปฏิบัติตนในสภาวะ ฝุ่นละออง P.M. 2.5 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ตารางที่1 ตารางเปรียบเทียบเปรียบเทียบการปฏิบัติตนในสภาวะฝุ่นละออง P.M. 2.5 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตัวแปร	กลุ่ม	$\bar{X}$	S.D.	t/F	Sig.	คู่ที่แตกต่าง
เพศ	(1) ชาย	4.01	0.672	-1.609	0.109	(1)>(2)
	(2) หญิง	3.48	0.842			
ระดับการศึกษา	(1) ชั้นปีที่1	3.67	0.680	1.560	0.199	-
	(2) ชั้นปีที่2	4.30	0.550			
	(3) ชั้นปีที่3	4.21	0.590			
	(4) ชั้นปีที่4	4.06	0.620			
อายุ	(1) 18-21 ปี	4.13	0.579	0.724	0.486	-
	(2) 21-26 ปี	4.06	0.639			
	(3) 27 ปีขึ้นไป	3.92	0.892			

ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนในสภาวะ ฝุ่นละออง P.M. 2.5 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.109 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่าง ที่มี เพศ แตกต่างกัน มีการ ปฏิบัติตนในสภาวะฝุ่น ละออง P.M. 2.5 ไม่แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนในสภาวะ ฝุ่นละออง P.M. 2.5 ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกออกตามอายุ ได้พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.486 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ นักศึกษาที่มี อายุแตกต่างกันมีการมี การปฏิบัติตนในสภาวะฝุ่นละออง P.M. 2.5 ไม่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนในสภาวะ ฝุ่นละออง P.M. 2.5 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกออกตามระดับชั้นปี ได้พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.199 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ นักศึกษาที่มีระดับการศึกษา

แตกต่างกันมีการมี การปฏิบัติตนในสภาวะฝุ่น ละออง P.M. 2.5 ไม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการรับรู้สภาวะฝุ่นละออง PM 2.5 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเมื่อ พิจารณา เป็นรายข้อพบว่า ฝุ่นละออง PM 2.5 มีผลกระทบ ต่อระบบทางเดินหายใจมากที่สุด รองลงมา ฝุ่นละออง PM 2.5 ทำให้เกิด อาการระคายเคือง จมูก แสบจมูก ไอ มีเสมหะ การเผาไหม้และไฟฟ้าทำให้เกิดฝุ่น PM 2.5 และควันรถยนต์ ส่งผลให้เกิดฝุ่นละอองตามลำดับ และกลุ่มตัวอย่าง มีระดับการปฏิบัติ ตนในสภาวะฝุ่นละออง PM 2.5 ในภาพ รวมอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีการ สวมหน้ากากอนามัย ในขณะที่อยู่ ที่ กลางแจ้ง มากที่สุด รองลงมา มักจะเปลี่ยนหน้ากาก อนามัยเป็นประจำทุกวัน และมักหลีกเลี่ยง บริเวณที่มีฝุ่นละอองควันพิษ

ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนในสภาวะฝุ่นละออง PM 2.5 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีเกี่ยวกับปัญหา ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่าผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนในสภาวะฝุ่นละออง PM 2.5 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการปฏิบัติตนในสภาวะฝุ่นละออง PM 2.5 ไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนในสภาวะฝุ่นละออง PM 2.5 ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นปี พบว่า กลุ่ม ตัวอย่างนักศึกษาที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันมีการปฏิบัติตนในสภาวะฝุ่นละออง PM 2.5 ไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เพราะปัญหาฝุ่น P.M.2.5 เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบ ต่อทุกเพศทุกวัย อย่างเท่าเทียมกันโดยฝุ่น PM 2.5 มีขนาดเล็กเกิดจากควันรถยนต์ โรงงาน อุตสาหกรรม และการเผาไหม้ทางการเกษตร เป็นต้น จากนั้นฝุ่น PM 2.5 ก็ลอยอยู่บนอากาศ อย่างกว้างขวางซึ่งส่งผลให้ประชาชนมีโอกาสดูดดมเข้าร่างกายและเกิดผลกระทบต่อสุขภาพตาม มา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกองอนามัย สิ่งแวดล้อม สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร (2559) ที่ว่า ฝุ่นละอองในบรรยากาศ มีผลกระทบ ต่อทัศนียภาพในด้านการมองเห็น เนื่องจาก ฝุ่นละอองในบรรยากาศที่มีอนุภาคเป็นของแข็ง และของเหลวสามารถดูดซับและหักเห แสงได้ ทำให้ทัศนวิสัยในการมองเห็นถดถอยลง โดย ขึ้นอยู่กับขนาด ความหนาแน่นและองค์ ประกอบ ทางเคมีของฝุ่นละอองนั้นๆ

ในขณะที่การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนในสภาวะฝุ่น PM 2.5 จำแนกตามระดับการรับรู้พบว่าประชาชนที่มีระดับการรับรู้แตกต่างกันมีการปฏิบัติตนในสภาวะ ฝุ่น PM 2.5 แตกต่างกัน ทั้งนี้ เพราะว่าประชาชนที่มีการรับรู้ อยู่ในระดับมาก มักจะมี ความตระหนัก และปฏิบัติตนให้มีความปลอดภัยจากอันตรายที่ เกิดขึ้นจากฝุ่น PM 2.5 ซึ่งขัดแย้งกับ กฤตณัฐ สุขสุภี และ วันจักรน้อยจันทร์ (2563) ที่พบว่า พฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยจำแนกตามเพศ พบว่ามี ค่า Sig. เท่ากับ 0.281 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่าง เพศชายและเพศหญิงมีส่วนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ เอกลักษณ์ ธนเจริญพิศาล (2554) การศึกษาเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความ ตระหนัก และการยอมรับของ บุคลากร ในการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมมาใช้ และเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับความตระหนักและการยอมรับ การนำระบบฯ มาใช้ในสำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง มีความตระหนักต่อระบบ การจัดการ

ข้อเสนอแนะ

1.ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการรับรู้และการปฏิบัติตนในสภาวะ ฝุ่นละออง PM 2.5 ของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เช่น สุนัข หูรี จู๊ดจูเปา กระจกตา จู๊ดจู ทำอาหาร ประเภทแป้งย่างก็เป็นสาเหตุ ที่ทำให้เกิด ฝุ่นละอองช่วงอายุที่หลากหลายมากขึ้น

2. จากผลการศึกษาพบว่าเพศชายมีการปฏิบัติตนในภาวะฝุ่น PM2.5 มากกว่าเพศหญิง ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรเน้นรณรงค์ในกลุ่มของเพศชายมากขึ้น

3. จากผลการศึกษาพบว่าชั้นปีการศึกษาและอายุที่แตกต่างกันนั้น มีการปฏิบัติตนในภาวะฝุ่น PM2.5 ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นกระบวนการรณรงค์จึงควรเกิดขึ้นในทุกวัย ทุกชั้นปี อย่างต่อเนื่อง ไม่เน้นหนักไปที่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

เอกสารอ้างอิง

กรมควบคุมมลพิษ. (2562). รายงานสถานการณ์ฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า 2.5 ไมครอน (PM 2.5) พื้นที่ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และผลการดำเนินงานของกรมควบคุมมลพิษ ปี 2562. สืบค้นเมื่อ 8 มิถุนายน 2563, จาก <https://www.pcd.go.th/>.

กรมควบคุมมลพิษ. (2562). 5 พื้นที่ปริมาณฝุ่น PM2.5 มากที่สุด (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 13 มีนาคม 2563, จาก <https://thestandard.com/5-the-amount-of-pm-25-dust>.

กรมควบคุมมลพิษ. (2562). รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี 2562. สืบค้นเมื่อ 26 ตุลาคม 2562, จาก <https://www.pcd.go.th/publication/8013/>.

กฤตณัฐ สุขสุภี และ วันจักร น้อยจันทร์. (2563). การสำรวจพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา สาขาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. *วารสารอาชญากรรมและความปลอดภัย*. 2(2), 69-79.

โรงพยาบาลศิริรินทร์. (2563). PM 2.5 ทำลายสุขภาพเราโดยไม่รู้ตัว(ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 13 มีนาคม พ.ศ.2563, จาก <https://www.sikarin.com/content/detail/401/pm-2-5>.

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 13 (ชลบุรี). (2561). ปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมตลอดจนแนวทางการป้องกันแก้ไขที่ดี. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2563, จาก <http://www.mnre.go.th/reo13/th/news/detail/9373>.

เอกลักษณ์ ธนเจริญพิศาล. (2554). ความตระหนักและ การยอมรับการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO 14001) มาใช้ในองค์การภาครัฐ: ศึกษากรณีสำนักงานนโยบาย และแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์).

Daikin Thailand. (2563). PM2.5 คืออะไร? อันตรายและการป้องกันฝุ่นละอองขนาดเล็ก. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2563, จาก <https://www.daikin.co.th/service-knowledge/pm-2-5/>